

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 3063
Warszawa, 24 czerwca 2014 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Bartłomieja Bodio.

(-) Bartłomiej Bodio; (-) Edmund Borawski; (-) Krzysztof Borkowski; (-) Artur Bramora; (-) Jan Bury; (-) Dariusz Cezar Dziadzio; (-) Stanisław Kalemba; (-) Mieczysław Kasprzak; (-) Eugeniusz Kłopotek; (-) Jan Łopata; (-) Mieczysław Marcin Łuczak; (-) Krystyna Ozga; (-) Mirosław Pawlak; (-) Józef Racki; (-) Marek Sawicki; (-) Henryk Smolarz; (-) Zbigniew Sosnowski; (-) Franciszek Jerzy Stefaniuk; (-) Andrzej Sztorc; (-) Halina Szymiec-Raczyńska; (-) Genowefa

Tokarska; (-) Piotr Walkowski; (-) Piotr Zgorzelski; (-) Stanisław Żelichowski.

PROJEKT

USTAWA
z dnia2014 r.

**o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił
Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej**

Art. 1. W ustawie z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (t. j. Dz. U. z 2009 r., nr. 67., poz. 570) w art. 7 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3.a Wartość zakupów dokonywanych od polskich podmiotów będzie stanowić co najmniej 70 % wydatków majątkowych, o których mowa w ust. 3.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Zarówno doświadczenia historyczne, jak też współczesne, polskie i innych państw, w zakresie bezpieczeństwa narodowego, funkcjonowania systemu bezpieczeństwa państwa oraz konfliktów i kryzysów, jednoznacznie wskazują na kluczowe znaczenie przemysłu obronnego. Państwa Unii Europejskiej dostrzegając potrzebę szczególnego traktowania spraw związanych z przemysłem obronnym, zapewniły w Traktacie o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej zapis artykułu 346, stanowiący o wyłączeniu stosowania Traktatu w odniesieniu do kwestii ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa członkowskiego. W kontekście obronności art. 346 TFUE jest najbardziej istotnym odstępstwem mającym swe oparcie w Traktacie. Oznacza możliwość stosowania wyjątkowych środków w przypadkach, kiedy konieczne jest to dla ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa członkowskiego.

Art. 346 TFUE odnosi się do środków, które państwo członkowskie „*uważa za konieczne w celu ochrony podstawowych interesów jego bezpieczeństwa*” lub do „*informacji, których ujawnienie uznaje za sprzeczne*” z tymi interesami. Zdefiniowanie swoich podstawowych interesów bezpieczeństwa zastrzeżone jest do wyłączności państw członkowskich.

Deklaracje dotyczące szczególnej roli przemysłu obronnego znajdują się w dokumentach strategicznych państw członkowskich UE. Można w tym miejscu przywołać przykład Francji, która wprowadziła następujące zapisy: *The French defence industry, the fruit of continuing investment dating back many years supported by a national ambition for strategic and technological autonomy, covers all the sectors that contribute to building a coherent defence capability...*¹ (*Francuski przemysł obronny, owoc stałych inwestycji datujących się wiele lat wstecz wspieranych przez narodowe ambicje strategicznej i technologicznej autonomii obejmuje wszystkie te sektory, które uczestniczą w budowaniu wspólnych zdolności obronnych*). Dalej w tym samym dokumencie: *Two objectives must be pursued: we need to preserve a certain number of key technological capacities essential to our strategic autonomy, and to secure the future of the defence industry for economic and social reasons. Our response must therefore combine support for scientific training, research and development, changes in the defence equipment maintenance policy, an active export policy, a new approach to European cooperation in the defence industry, and an industrial*

¹ *French White Paper. Defence and national security 2013.*, Ministère de la Défense, Paryż 2013, s.117.

*defence policy adapted to the new economic and strategic situation*² (Dwa cele muszą być osiągnięte: musimy zachować pewną liczbę zdolności technologicznych istotnych dla naszej autonomii strategicznej i do zabezpieczenia przyszłości przemysłu obronnego z powodów ekonomicznych i społecznych. Dlatego nasza odpowiedź musi łączyć wsparcie dla szkolenia naukowego, badań i rozwoju, zmian w polityce utrzymania sprzętu obronnego, aktywnej polityki eksportowej, nowe podejście do europejskiej kooperacji przemysłu obronnego i przemysłową politykę obronną zaadoptowaną do nowej ekonomicznej i strategicznej sytuacji).

Podobnie w Wielkiej Brytanii, gdzie firmy przemysłu obronnego: *They are not only making an essential contribution to our national security, however, but to our economy too*³ (Nie tylko tworzą zasadniczy wkład do naszego bezpieczeństwa narodowego, ale również dla naszej Gospodarki). Dalej: *The Defence Industry is vital to assuring our national security and is a major contributor to the UK economy, with over £22 billion of annual revenues; employing 155,000 people directly, with a further 145,000 people indirectly employed in the supply chain...*⁴ (Przemysł obronny jest zasadniczy dla zapewnienia naszego bezpieczeństwa narodowego i jest głównym udziałowcem brytyjskiej gospodarki z 22 bilionami £ rocznych dochodów, zatrudniając bezpośrednio 155 000 ludzi, z dodatkowo 145 000 ludzi zatrudnionymi pośrednio w łańcuchu dostaw). Państwa takie jak wymienione wyżej Francja, Wielka Brytania, czy też Niemcy konsekwentnie i skutecznie wdrażają polityki ochrony własnego systemu bezpieczeństwa narodowego nie tylko poprzez uczestnictwo w działaniach UE, ale też poprzez zabezpieczenie kluczowych kompetencji oraz zdolności własnego przemysłu obronnego.

Polski przemysł obronny (ppo) stanowi jeden z podstawowych – obok Sił Zbrojnych RP (SZRP) – czynników zapewnienia niezawisłości państwa oraz gotowości mobilizacyjnej jego struktur, a tym samym niezbędną przesłankę realizacji strategii bezpieczeństwa Polski. Ten sektor przemysłu pełni także ważne funkcje gospodarcze, stanowiąc źródło miejsc pracy, kreując impulsy technologiczne, zasilając budżet państwa w przychody z tytułu dywidend, podatków i opłat, a także przyczyniając się do rozwoju kooperacji przemysłowej i wymiany handlowej z partnerami zagranicznymi.

Polski przemysł obronny to grupa kilkudziesięciu spółek i jednostek badawczo-rozwojowych wytwarzających różnego rodzaju systemy uzbrojenia i sprzęt wojskowy

² Ibidem, s.118.

³ *Defence Growth Partnership. Government and Industry working together: a fresh and ambitious approach to build a strong future for the UK Defence Sector. Securing Prosperity. A strategic vision for the UK Defence Sector.*, Londyn 2013, s.1.

⁴ Ibidem s.16.

zatrudniająca ponad 20 tys. pracowników. Z grupą tą współdziała kilkuset ważnych kooperantów. Główną część polskiego przemysłu obronnego stanowią podmioty pozostające nadal w bezpośrednim lub pośrednim nadzorze Skarbu Państwa. Dynamicznie rozwija się także grupa podmiotów prywatnych. Do grupy Skarbu Państwa należą Polski Holding Obronny sp. z o.o. (dawniej Bumar) wraz ze spółkami wchodzącymi w skład Grupy oraz Huta Stalowa Wola S.A., 11 Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo-Produkcyjnych, które zostały wniesione do spółki Polska Grupa Zbrojeniowa S.A.

Do ważniejszych podmiotów grupy spółek prywatnych należą m.in.: WB Electronics, TELDAT, Lubawa S.A., a także spółki z udziałem kapitału zagranicznego PZL Mielec sp. z o.o. i WSK PZL-Świdnik S.A. W 2010 r. cały sektor przemysłu obronnego dawał zatrudnienie ponad 29 tys. pracowników. Polska Grupa Zbrojeniowa S.A. stanie się podmiotem dominującym (holderem) przyszłej grupy kapitałowej, w której zostaną skoncentrowane spółki sektora obronnego z bezpośrednim i pośrednim udziałem Skarbu Państwa. W ten sposób powstanie silna branżowo i komplementarna struktura gospodarcza mieszcząca się w pierwszej piętnastce europejskich koncernów zbrojeniowych i pierwszej trzydziestce koncernów światowych. Pełna integracja działalności najważniejszych w kraju podmiotów przemysłu obronnego wyeliminuje zagrożenia wynikające z konkurencji polsko-polskiej oraz braku koordynacji działań spółek zbrojeniowych w obszarach produkcji oraz prac badawczo-rozwojowych. Przełoży się to na optymalne wykorzystanie posiadanych aktywów produkcyjnych, badawczo-rozwojowych, remontowo-serwisowych i handlowych. Dzięki efektowi synergii polski przemysł obronny uzyska znacząco większe możliwości działania na konkurencyjnym rynku wyrobów obronnych, także w jego segmencie krajowym. Ze względu na krytyczne znaczenie zdolności przemysłowych oraz badawczo-rozwojowych w systemie bezpieczeństwa narodowego – o czym jest mowa między innymi w *Białej księdze bezpieczeństwa narodowego Rzeczypospolitej Polskiej*, gdzie postanowiono m. in. że: „Istotny wpływ na interesy narodowe i cele strategiczne w dziedzinie bezpieczeństwa ma **potencjał obronny**. W jego ramach ważną rolę odgrywa służba zagraniczna (dyplomacja) działająca na rzecz bezpieczeństwa oraz polski przemysł obronny⁵”. Oraz w *Strategii Rozwoju Systemu Bezpieczeństwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej 2022* – niezbędne jest utrzymanie mocy produkcyjnych i kompetencji na terenie RP⁶. Z tego punktu widzenia dbając o

⁵ *Biała księga bezpieczeństwa narodowego Rzeczypospolitej Polskiej*, Biuro Bezpieczeństwa Narodowego, Warszawa 2013, s.10.

⁶ Między innymi ss.22-24.

szczególny interes bezpieczeństwa państwa niezbędne jest zabezpieczenie instrumentów, w tym instrumentów finansowych, które będą to gwarantowały.

Dlatego też niezbędne jest zapisanie w *ustawie z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej* (Dz. U. z 2009 r. Nr 67, poz. 570 i Nr 157, poz. 1241, z 2011 r. Nr 81, poz. 439 oraz z 2013 Nr...poz.486), proponowanego zapisu ustawy, na mocy którego „wartość zakupów dokonywanych od polskich podmiotów będzie stanowić co najmniej 70 % ogólnych wydatków majątkowych, o których mowa w ust. 3 niniejszej ustawy.”

Proponowane 70% w 2014 r. przy założeniu, że MON przeznaczył na wydatki majątkowe 8155,9 mln zł⁷, gwarantowałyby sumę 5709,13 mln zł.

Rozwiązanie takie będzie istotnym narzędziem pozwalającym na utrzymanie określonych kompetencji oraz zdolności rozwojowych i produkcyjnych niezbędnych dla funkcjonowania przemysłu obronnego w ramach systemu bezpieczeństwa narodowego, efektywnie realizującego programy strategiczne o znaczeniu krytycznym dla bezpieczeństwa państwa. Sprzyjać wymienionemu rozwiązaniu będą wyniki analiz techniczno-ekonomicznych przeprowadzanych na etapie opracowania studium wykonalności poszczególnych wyrobów i usług dla Sił Zbrojnych RP przewidujących:

- oszacowanie i porównanie kosztów realizacji prac rozwojowych, kosztów badań, opracowania dokumentacji, ceny wyrobu w produkcji seryjnej, kosztów eksploatacji i kosztów unieszkodliwienia oraz łącznych kosztów (ciągnionych) związanych z zakupem i wydatków generowanych w całym okresie życia uzbrojenia i sprzętu wojskowego,
- rozważenie istotnych dla przyszłości polskiego przemysłu obronnego kwestii jak: „polonizacja” dostarczanych wyrobów i usług, przekształcenia własnościowe i inwestycje (w tym, z udziałem kapitału obcego w kraju i krajowego za granicą), związki kooperacyjne z partnerami zagranicznymi, udział w dwu- i wielostronnych programach badawczo-rozwojowych, zakup nowoczesnych technologii, pozyskanie dokumentacji technicznej (w tym, eksploatacyjno-remontowej) i kodów źródłowych, itp. Zastosowanie wymienionego rozwiązania wymagać będzie wypracowania przez zainteresowane organy administracji państwowej dalekowzrocznej polityki w zakresie zamówień publicznych w zakresie wyrobów i usług dla Sił Zbrojnych RP, sprzyjającej rozwojowi przemysłowego potencjału obronnego.

⁷http://mon.gov.pl/z/pliki/dokumenty/rozne/2014/04/podstawowe_informacje_o_budżecie_resortu_ON_na_2014_r.pdf

Przedmiot niniejszej ustawy nie pociąga za sobą skutków finansowych dla budżetu państwa, ani budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Przedmiot niniejszej ustawy nie wymaga wydania aktów wykonawczych.

Przedmiot niniejszej ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 2 września 2014 r.

BAS-WAPEiM-1979/14

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia prawna w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej
poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o przebudowie i
modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej
Polskiej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Bartłomiej Bodio)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy ma na celu nowelizację ustawy z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2009 r. Nr 67, poz. 570, ze zm.). Zmiana ma polegać na dodaniu nowego przepisu (art. 7 ust. 3a ustawy), zgodnie z którym wartość zakupów dokonywanych od polskich podmiotów będzie stanowić co najmniej 70% wydatków majątkowych, o których stanowi art. 7 ust. 3 ustawy. Zgodnie z art. 7 ust. 3 w związku z art. 7 ust. 1 ustawy, na finansowanie potrzeb obronnych Rzeczypospolitej Polskiej przeznaczają się corocznie wydatki z budżetu państwa w wysokości nie niższej niż 1,95 % Produktu Krajowego Brutto z roku poprzedniego. Udział wydatków majątkowych w tej kwocie wynosi co najmniej 20%.

Ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

II. Prawo Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Analiza zgodności z prawem UE proponowanego rozwiązania prawnego powinna uwzględniać następujące przepisy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej: TfUE):

- Art. 36 TfUE – zgodnie z tym przepisem zakaz stosowania ograniczeń ilościowych w przywozie i wywozie towarów oraz wszelkich środków o skutku równoważnym między państwami członkowskimi nie stanowi przeszkody w stosowaniu zakazów lub ograniczeń przywozowych,

wywozowych lub tranzytowych uzasadnionych względami m.in. porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego. Zakazy te i ograniczenia nie powinny jednak stanowić środka arbitralnej dyskryminacji ani ukrytych ograniczeń w handlu między państwami członkowskimi.

- Art. 51 TfUE – zgodnie z tym przepisem, zasada swobody przedsiębiorczości nie ma zastosowania do działalności, która w jednym z państw członkowskich jest związana, choćby przejściowo, z wykonywaniem władzy publicznej.
- Art. 52 TfUE – zgodnie z tym przepisem, traktatowe postanowienia dotyczące swobody przedsiębiorczości nie przesądzają o zastosowaniu przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych przewidujących szczególne traktowanie cudzoziemców, uzasadnione m.in. względami porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.
- Art. 62 TfUE – zgodnie z tym przepisem, przewidziane w art. 51 i 52 TfUE ograniczenia swobody przedsiębiorczości mają zastosowanie także do zasady swobody świadczenia usług.
- Art. 346 TfUE - zgodnie z art. 346 ust. 1 lit b TfUE, Traktaty nie stanowią przeszkody w tym, by każde państwo członkowskie mogło podejmować środki, jakie uważa za konieczne w celu ochrony podstawowych interesów jego bezpieczeństwa, a które odnoszą się do produkcji lub handlu bronią, amunicją lub materiałami wojennymi. Środki takie nie mogą negatywnie wpływać na warunki konkurencji na rynku wewnętrznym w odniesieniu do produktów, które nie są przeznaczone wyłącznie do celów wojskowych.

Przepis art. 346 ust. 2 stanowi, że Rada może wprowadzać zmiany do sporządzonej przez siebie 15 kwietnia 1958 r. listy produktów, do których mają zastosowanie postanowienia ustępu 1 lit. b tegoż artykułu. Lista ta została przyjęta w formie decyzji Rady 255/58 z dnia 15 kwietnia 1958 r., która podlegała notyfikacji państwom członkowskim, natomiast nie dotyczył jej obowiązek publikacji. Została ona ujawniona w skróconej postaci w odpowiedzi na interpelację członka Parlamentu Europejskiego dnia 20 czerwca 2001 r¹.

W uzupełnieniu przepisów traktatowych należy przywołać dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniającą dyrektywę 2004/17/WE i 2004/18/WE (Dz. Urz. UE L 216 z 20.8.2009 r., s. 76, ze zm.; dalej: dyrektywa

¹ Zob. W. Sadowski [w:] A. Wróbel (red.), Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Komentarz, tom III, Warszawa 2012, s. 1095.

2009/81/WE lub dyrektywa)². Dyrektywa 2009/81/WE w art. 2 stanowi, że z zastrzeżeniem art. 36, art. 51, art. 52, art. 62 i art. 346 TfUE, dyrektywę stosuje się do zamówień udzielanych w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, których przedmiotem są:

- a) dostawy wyposażenia wojskowego, w tym wszelkich jego części, komponentów lub podzespołów;
- b) dostawy newralgicznego wyposażenia, w tym wszelkich jego części, komponentów lub podzespołów;
- c) roboty budowlane, dostawy i usługi bezpośrednio związane z wyposażeniem, o którym mowa w lit. a) i b) w przypadku wszelkich elementów związanych z jego okresem funkcjonowania;
- d) roboty budowlane i usługi do szczególnych celów wojskowych lub newralgiczne roboty budowlane lub usługi.

Zgodnie z art. 4 dyrektywy instytucje zamawiające zapewniają równe i niedyskryminacyjne traktowanie wykonawców oraz działają w sposób przejrzysty.

Zgodnie z art. 15 dyrektywy, zamówień, których przedmiotem są usługi, objęte art. 2, które są wymienione w załączniku I, udziela się zgodnie z art. 18-54 dyrektywy. Natomiast, stosownie do art. 16 dyrektywy, zamówienia, których przedmiotem są usługi objęte art. 2, wymienione w załączniku II, podlegają wyłącznie art. 18 i art. 30 ust. 3 dyrektywy.

Zgodnie z art. 18 ust. 2 dyrektywy specyfikacje techniczne powinny umożliwiać oferentom jednakowy dostęp do zamówienia i nie mogą powodować tworzenia nieuzasadnionych przeszkód w otwarciu zamówienia na konkurencję.

Przepis art. 21 ust. 1 dyrektywy stanowi, że wybrany oferent może wybrać podwykonawców do wszystkich części realizowanych w ramach podwykonawstwa, które nie są objęte wymogami, o których mowa w art. 3 i 4, a w szczególności nie można od niego wymagać dyskryminacji potencjalnych podwykonawców za względu na narodowość. Przepis art. 51 stanowi, że wybrany oferent działa w sposób przejrzysty i traktuje wszystkich potencjalnych podwykonawców w sposób równy i niedyskryminujący.

Znaczenie przywołanego wyżej zastrzeżenia z art. 2 dyrektywy 2009/81/WE jest wyjaśnione w preambule do dyrektywy. Zgodnie z preambułą, TfUE przewiduje w art. 36, art. 51, art. 52, art. 62 i art. 346 szczególne wyjątki od stosowania ustalonych zasad, a w konsekwencji od stosowania prawa wynikającego z tych zasad. W związku z tym żaden przepis dyrektywy nie powinien zabraniać nakładania ani stosowania środków, które byłyby konieczne do ochrony interesów uznanych za uzasadnione przez wyżej wymienione postanowienia Traktatu. Oznacza to w szczególności, że udzielanie zamówień

² Dyrektywa została implementowana do prawa polskiego ustawą z dnia 12 października 2012 r. o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych oraz ustawy o koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. poz.1271).

objętych zakresem stosowania dyrektywy 2009/81/WE może podlegać wyłączeniu, jeżeli jest uzasadnione z punktu widzenia bezpieczeństwa publicznego lub konieczne dla obrony istotnych interesów bezpieczeństwa państwa członkowskiego. Może tak być w przypadku zamówień zarówno w dziedzinie obronności, jak i bezpieczeństwa, które wymagają takich wyjątkowo surowych wymogów bezpieczeństwa dostaw lub które mają charakter tak tajny lub mają tak ogromne znaczenie dla suwerenności narodowej, że nawet szczególne przepisy dyrektywy 2009/81/WE nie są wystarczające, aby zabezpieczyć istotne interesy bezpieczeństwa, których określenie należy wyłącznie do kompetencji państw członkowskich. Jednakże możliwość zastosowania takich wyjątków należy interpretować w taki sposób, by nie rozciągać ich skutków ponad to, co jest ściśle konieczne do ochrony uzasadnionych interesów, które wspomniane artykuły pozwalają chronić. Tak więc niestosowanie dyrektywy musi być zarazem proporcjonalne do zamierzonych celów i stanowić środek, który w możliwie najmniejszym stopniu narusza swobodny przepływ towarów i swobodę świadczenia usług (motywy 16 i 17 preambuły).

III. Analiza proponowanego rozwiązania prawnego pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Określenie wielkości środków budżetowych przeznaczanych na finansowanie potrzeb obronnych RP (art. 7 ust. 1 ustawy), a także wyodrębnienie z tych środków kwoty na wydatki majątkowe (art. 7 ust. 3 ustawy) pozostaje poza zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej. Jednak propozycja ustawowego zastrzeżenia, że jakaś konkretna kwota będzie przeznaczana na dokonywanie zakupów od polskich podmiotów, budzi wątpliwości co do zgodności z prawem UE.

Oceniana propozycja umożliwi stosowanie preferencji krajowych w zamówieniach publicznych dotyczących wydatków majątkowych na rzecz potrzeb obronnych RP. Preferencje te mogą mieć charakter zarówno przedmiotowy, jak i podmiotowy. Preferencje te będą faworyzować polskich producentów, dostawców lub towary bądź nawet powodować wykluczenie zagranicznych (w tym pochodzących z państw Unii Europejskiej) wykonawców lub towarów.

Zastosowanie preferencji krajowych lub nawet ograniczenie przetargu wyłącznie do podmiotów krajowych jest, w przypadku zamówień na sprzęt wojskowy, zasadniczo dopuszczalne w świetle art. 2 dyrektywy 2009/81/WE w związku z art. 36, art. 51, art. 52, art. 62 i art. 346 TfUE. Należy jednak wziąć pod uwagę, że przepisy te przewidują wyjątki od ogólnych zasad prawa Unii Europejskiej i zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą wykładni prawa oraz z treścią preambuły do dyrektywy muszą być interpretowane zwięźajaco³. Stąd generalne

³ Zob. motyw 17 preambuły do dyrektywy.

stosowanie odstępstwa od dyrektywy, w postaci preferencji krajowych, bez względu na dokładny przedmiot zamówienia i bez wyraźnego wykazania, że bezpieczeństwo państwa uzasadnia konieczność stosowania odstępstwa w przypadku konkretnych zamówień, należy uznać za niezgodne z art. 2 dyrektywy 2009/81/WE w związku z art. 36, art. 51, art. 52, art. 62 i art. 346 TfUE.

IV. Konkluzje

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej jest niezgodny z prawem Unii Europejskiej.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Warszawa, 2 września 2014 r.

BAS-WAPEiM-1980/14

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Bartłomiej Bodio) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt ustawy ma na celu nowelizację ustawy z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2009 r. Nr 67, poz. 570, ze zm.). Zmiana ma polegać na dodaniu nowego przepisu (art. 7 ust. 3a ustawy), zgodnie z którym wartość zakupów dokonywanych od polskich podmiotów będzie stanowić co najmniej 70% wydatków majątkowych, o których stanowi art. 7 ust. 3 ustawy. Zgodnie z art. 7 ust. 3 w związku z art. 7 ust. 1 ustawy, na finansowanie potrzeb obronnych Rzeczypospolitej Polskiej przeznaczają się corocznie wydatki z budżetu państwa w wysokości nie niższej niż 1,95 % Produktu Krajowego Brutto z roku poprzedniego. Udział wydatków majątkowych w tej kwocie wynosi co najmniej 20%.

Projekt nie ma na celu wykonania prawa Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

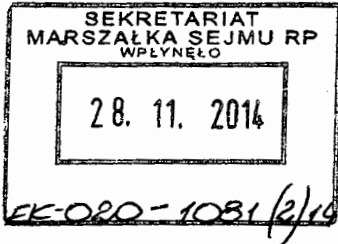
Sejm

Rzeczypospolitej Polskiej

Komisja Ustawodawcza

UST-00 - 353 /14

Warszawa, dnia 28 listopada 2014 r.

Pan

Radosław SIKORSKI

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

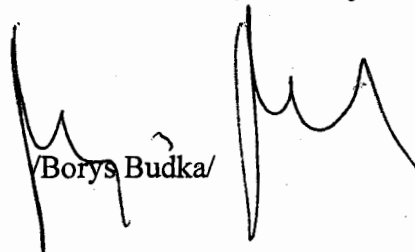
Szanowny Panie Marszałku

Przekazuję – przyjętą na posiedzeniu w dniu 27 listopada 2014 r. – opinię Komisji Ustawodawczej:

- o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (przedstawiciel wnioskodawców poseł Bartłomiej Bodio).

Z poważaniem

Zastępca Przewodniczącego Komisji

/Borys Budka/

OPINIA nr 413
Komisji Ustawodawczej

**w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji
technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej**

przyjęta na posiedzeniu
w dniu 27 listopada 2014 r.

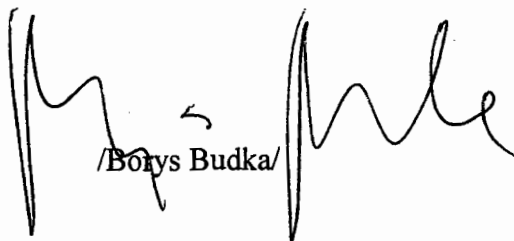
dla Marszałka Sejmu

Komisja Ustawodawcza, na posiedzeniu w dniu 27 listopada 2014 r., rozpatrzyła skierowany przez Marszałka Sejmu – w trybie art. 34 ust. 8 regulaminu Sejmu RP, celem wyrażenia opinii w świetle zgłoszonych wątpliwości w sprawie zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej – poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (przedstawiciel wnioskodawców poseł Bartłomiej Bodio).

Komisja, po przedstawieniu projektu i wysłuchaniu ekspertów, przeprowadziła dyskusję. W wyniku głosowania Komisja

- **uznała ten projekt za dopuszczalny.**

Zastępca Przewodniczącego Komisji

/Borys Budka/

Warszawa, dnia 12. 12. 2014 r.

PG VII G 025/366/14

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu15.12.2014...

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu RP

Szanowny Panie Ministrze

W nawiązaniu do pisma z dnia 8 grudnia 2014 r., nr GMS-WP-173-270/14, dotyczącego poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do zaopiniowania w trybie art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.), uprzejmie informuję, że nie wnoszę do projektu uwag w zakresie odnoszącym się do obszaru działania prokuratury.

Zpousszczyn

wr PIERWSZY ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO

Mariek Jamrogowicz

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

BSA II-021-435/14

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu 18-12-2014

Warszawa, dnia 17 grudnia 2014 r.

**Pan
Adam PODGÓRSKI
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu**

W odpowiedzi na pismo z dnia 8 grudnia 2014 r., GMS-WP-173-270/14 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy na podstawie art. 1 pkt 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 499 ze zm.) nie uznaje za celowe opiniowania **poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.**

Z poważaniem

Prof. dr hab. Małgorzata GERSDORF